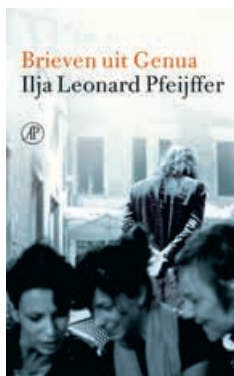

'Het schrijven van het boek was een confrontatie met mezelf'

**"JE EIGEN PSYCHE
VIER JAAR LANG
ANALYSEREN HEEFT
ENKEL ZIN ALS JE
100% EERLIJK BENT
MET JEZELF!"**

Ilja Leonard Pfeijffer,
Brieven uit Genua,
De Arbeiderspers,
€ 21,50

© Stephan Vanfleteren

Als 16-jarige nam hij deel aan een poëziewedstrijd met een zelf getypt en ingebonden bundeltje op één exemplaar: 'Brieven uit Genua'. Meer dan 30 jaar later en met de Libris Literatuur Prijs voor 'La Superba' op zijn palmares, een roman over de havenstad die zijn thuisbasis is geworden, pakt de auteur uit met het autobiografische 'Brieven uit Genua'.

Volgens de achterflap is 'Brieven uit Genua' de natuurlijke tegenhanger van 'La Superba'?

"In beide boeken is de stad heel erg aanwezig, alles – of bijna alles – speelt tegen die achtergrond. Tegelijk verwordt 'Brieven uit Genua' door de verschillen tot een spiegelbeeld van zijn voorganger. 'La Superba' is ondanks de naam van de ik-figuur, Ilja Leonard Pfeijffer, fictie. In 'Brieven uit Genua' maakt dat fictieve personage plaats voor de echte ik in het bange oord dat werkelijkheid heet. Het boek is de neerslag van het onderzoek van die realiteit."

Een werkelijkheid die anno 2016 steeds vluchtiger lijkt te worden?

"Werkelijkheid is altijd al een relatief iets geweest dat je kleurt door te kiezen wat je wel en wat je niet vertelt. De nieuwe media versterken dat heel erg. Big brother pretendeerde de werkelijkheid vast te leggen, maar manipuleerde middels montage en sturende opdrachten. Facebook zou een spontane inkijk geven in het dagelijkse leven, maar de cybergemeenschap schrijft voor welke spontaniteit aanvaardbaar is. Met Google lijkt alle kennis voor het rapen te liggen, waardoor de mening van de eerste de beste windbuil met een breedbandverbinding even hoog, zo niet hoger, wordt ingeschat dan het onderbouwde betoog van een specialist. Helaas spinnen vooral figuren als

Wilders en Trump garen bij die explosie van de vox populi."

Het boek bevat brieven aan een gewezen geliefde, je moeder, de instanties en aan de jonge Ilja.

"'Brief uit Genua' was een rubriek in HP/De Tijd die met de komst van een nieuwe hoofdredacteur werd geschrapt. Omdat ik het een prettige vorm vond, ben ik verder blijven schrijven. Bovendien realiseerde ik me halfweg mijn leven aanbeland te zijn, een uitgelezen moment om een tussenbalans op te maken.

Ik heb mezelf twee spelregels opgelegd: er wordt niets verzonnen en alle brieven worden echt verzonden. Aan die eerste regel heb ik mij gehouden en aan die tweede zo goed mogelijk. Het was niet gemakkelijk om mijn eigen psyche gedurende vier jaar, dag na dag, te analyseren. Zoiets heeft enkel zin als je 100% eerlijk bent met jezelf. Het was vooral zo confronterend omdat ik er tijdens het schrijven achter kwam dat mijn leven zich op een dood spoor bevond. De drank was te belangrijk geworden en ik had nauwelijks een leven buiten de randen van het papier. Maar toen ontmoette ik Stella, de liefde van mijn leven. Zij zorgde voor de grote en noodzakelijke ommekeer. Daarmee is 'Brieven uit Genua' vooral een boek geworden over de liefde, voor haar en voor het leven. Ik ben erg blij dat het boek een happy end heeft."

Op de cover prijkt een erg mooie foto.

"Ja, gemaakt door Casper Faassen op het moment dat ik wegloop van de meisjes bij Caffè Letterario, waardoor ik naar een volgende episode in mijn leven lijk te lopen. Symbolisch voor mijzelf en voor zoveel wanhopige mensen, vertwijfeld op zoek naar een beter leven."